

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת כי תבוא תשפ"ה

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוז ופטרונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרקו להורדה

מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.

פרשת כי תבוא תשפ"ה – צינור החיים והשפע האלוקי

באים לפה לבנות עוד מדינה כמו כל המדינות, ה' רוצה שנקיים את התורה.

והנה, בית ראשון, בית שני, לא הצלחנו. מכל מיני סיבות היצר הפרטי החטיא את הפרט והיצר הכללי את הכלל, וחטפנו את כל המכות שכתובות בתורה, הכל, כולל כל הגלות, השואה, כל הזוועות. זאת אומרת שלא תחשבו שה' יתברך הוא ותרן, הוא לא ותרן.

הנושא הזה קשה לאנשים הטובים, לצדיקים והטהורים והתמימים שאוהבים את הטוב שלא עושים אף פעם רע. קשה להם להבין שיש רע, למה יש רע, ולמה יש ענשים קשים. הרי ה' יתברך אוהב את עמו ישראל, אז למה הוא מביא כאלה ענשים קשים?

כמו שאמרנו, הענשים מותאמים לדרגת העבירות, לדרגת החומרה של העבירות. היות שאדם הוא לא מלאך, כי יש לו יצר טוב אבל יש לו גם יצר רע והוא יכול לחטוא, וכל העולם נברא בשביל הבחירה, והבחירה אף פעם לא מתבטלת, יש בחירה חפשית תמיד ואחריות אישית – לכן יש יצר הרע שבא לפתות את האדם. אם האדם לא שומע לו, זכה. ואם הוא שומע לו, הוא נופל. אם הוא נופל: או שהוא עושה תשובה, או שהוא לא עושה תשובה. אם הוא לא עושה תשובה – הוא הופך להיות רשע, הולך ומתדרדר, "עברה גוררת עברה". אנחנו אומרים: נפילה גוררת נפילה.

אם בן אדם לא עושה תשובה, בודק איפה הוא נפל ועושה לו סייגים כדי לא ליפול עוד פעם, וכשיבוא היצר בפעם הבאה, הוא כבר יתן לו מכה ולא ישמע לו – אז הוא באמת הופך להיות רשע. ה' לא רוצה שיהיה רשע, הוא רוצה שהאדם יהיה צדיק.

טובתו של האדם שיהיה צדיק, זו טובתו. טובתו של האדם שישמור את המצוות. טובתו של האדם שיעבוד את ה', לא שיעבוד אלהים אחרים, ולא שיהיה רשע וחוטא ומחטיא ועושה דברים רעים ומזעזעים – אלא שיהיה מתוקן. זה לטובת האדם, בעולם הזה ולעולם הבא, העולם הנצחי,

ערב טוב, חודש טוב! מה שלומכם? שבוע טוב! אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת כי תבוא תשפ"ה. ובשם ה' נעשה ונצליח. אנחנו מסבירים את הפרשה על פי 'דרך עץ החיים', בעזרת ה'.

טוב, יש פה שני נושאים שמטרידים כשקוראים את הפרשה. דבר ראשון, הענשים הקשים ולעומתם הברכות המופלאות. דבר שני, מה רמת הנראות של העונש. דבר שלישי, מה עם העונש לפרט לעומת העונש לכלל. דבר רביעי, איפה היצר הפרטי ואיפה היצר הכללי. אלה הנושאים.

כן, אנחנו "ממלכת כהנים וגוי קדוש", קיבלנו על עצמנו לקבל את התורה בהר סיני, אמרנו "נעשה ונשמע" – מאותו הרגע התחייבנו לקיים את הכל, מה ששום אומה לא היתה מוכנה לעשות. ולכן יש פה אחריות, כי ה' יתברך לא ברא את העולם סתם. הוא רוצה שאנחנו נתקן עולם במלכות שד"י על פי התורה והמצוות ומעשים טובים. ואם אנחנו קיבלנו על עצמנו ואנחנו לא נקיים את זה, אז בשביל מה הוא ברא את העולם הזה? פשוט מאד. הוא לא ברא עולם ובני אדם כדי שיתקלקלו ויהיו מקולקלים וישארו מקולקלים לעולמי עד.

ולכן אחרי חטא עץ הדעת הוא גרש את אדם וחוה מגן עדן – שלא יאכלו מעץ החיים כדי שלא יחיו לעולם כשהם מקולקלים. ה' לא רוצה קלקולים, ה' יתברך רוצה תיקון, רוצה לזכות אותנו בתורה ומצוות כדי שנזכה על ידי הבחירה החפשית והאחריות האישית לעולם הבא. יש את העולם הזה, ימות בן דוד, והעולם הבא. זה הסיפור.

וה' יתברך הוא לא בן אדם, אין לנו תפיסה והשגה בו כלל – אבל רק תסתכלו קצת על הבריאה, ותבינו איפה הבורא יתברך שמו לעד ואיפה הנברא. הנברא אמור לקיים את הכל. כתוב בפרשה: תקיים את הכל, תקבל את כל ההטבות, הברכות, אם תתחיל לא לקיים, תתחיל לחטוף ענשים, מהקל אל הכבד, תלוי מה לא תקיים. וכל זה כשתבואו לארץ, כן: זאת אומרת, אנחנו נכנסים לארץ ולא

ברור. ולכן הוא מזהיר אותנו בענשים קשים מאד, שלצערנו נתקיימו. זה בנושא הזה.

ויש את הנושא השני שמנתי: הנראות של הקשר בין החטא לבין ענשו, בין הפרט לבין הכלל. כל ישראל עֲרִיבִים זה בזה. לא מספיק שאתה צדיק, אתה צריך לדאוג לזה שכל עם ישראל יהיו צדיקים, ואם אתה צדיק והם לא יהיו צדיקים גם אתה תענש. למשל, במצור – אם יש מצור, אם יש רעב, אם יש מחלות, כמו שמובא פה בפרשה, אז כולם נזוקים, לא רק הרשעים נזוקים, זה משהו כללי. אם יש גלות, מגלים את כולם או את רובם. אולי את ירמיהו השאירו, נתנו לו כי היה לו תפקיד. אבל רוב העם, גם צדיקים שבהם, גלו – כי עם ישראל עֲרִיבִים זה בזה, כולנו נשמה אחת, נשמת אדם הראשון. ולכן יש ערבות.

ולכן אי אפשר לתת לרף לרדת, ולכן יש בית מקדש, סנהדרין, ארבע מיתות בית דין וכן הלאה. כן, יש דין ויש דיין, ויש תוקף לדין של התורה. היום אין כל כך תוקף לדין של התורה, כי המציאות לא מתנהלת על פי התורה, היא מתנהלת על פי החוקים שהמציאו בני אדם. בשמים זה ודאי לפי התורה. בן אדם יענש אם הוא עובר על התורה, אבל לא לפי החוקים של המדינה. הוא יענש משמים, וזה הענין של הנראות של העונש.

כשיש גילוי פנים, זאת אומרת שזה דור וזמן שבו ה' יתברך מתגלה לעיני הבריות, וברור שיש בורא, וברור שהתורה אמת, וברור שצריך לקיים אותה, ואם יוצא מישהו לקושש עצים, אז הוא מיד נענש.

אבל בזמן של הסתר פנים, כמו עכשיו, עד הגאולה השלמה אנחנו בדרגה כזו או אחרת כללית של הסתר פנים – ואפילו הסתר בתוך הסתר כי אפילו לא יודעים שאנחנו בהסתר פנים, ואפילו יכול להיות שכן אדם כבר שומע שיש הסתר והסתר כפול אבל הוא לא מאמין בזה, אה, אם הוא לא מאמין בזה, אז הוא באמת בהסתר כי הוא לא מאמין בזה, זה לא נכנס לו ללב – אז בזמן כזה שלא רואים את החטא ואת העונש שלו, אז לא ברור שכמו בלשון הפרשה 'אם תעשה ככה, תקבל ככה'. הנה, 'הוא עשה ככה, וקיבל פרס', הוא בכלל נהיה מיליונר, והוא בכלל רשע שעשה דברים איומים'. והצדיק שעשה רק דברים טובים, הצדיק נזוק, והרשע הצליח, וכל מיני מקרים שיש. אז שואלים על זה 'מה, איפה הדין ואיפה הדיין?' וכל הסיפורים של הכפירה. ובגלל זה צריך לדעת וחשוב מאד בפרשה הזאת להדגיש את הענין שאחד הענשים זה ההסתר פנים, זה העונש הכי נורא, ההסתר הכפול הזה – שאפילו בן אדם לא יודע שהוא בהסתר פנים, הוא לא יודע שיש בורא עולם, הוא לא מאמין בתורה, הוא חושב שהעולם זה... לא יודע, כל אחד לפי הכפירה המיוחדת שלו, רחמנא לצלן.

אז את זה חשוב מאד להבין, את זה שאם בן אדם עושה דבר שהוא מתחייב עליו מיתה על פי דין, אז משמים יענישו אותו, אולי בתאונת דרכים, אולי ב... לא יודע, במחלה, או כל אחד לפי מה שעשה. הדין לא מתבטל מהבחינה הזו. בן אדם, אם הוא לא עושה תשובה, אז הוא משלם את החשבון שלו, נותן דין וחשבון.

ולכן "צדיק באמונתו יחיה". אם לבן אדם אין גילוי פנים, הוא חי באמונה. צדיק שיש לו גילוי פנים, הוא יודע שהכל

אמת, אין לו שום ספק בכלל. יש לו נסיונות אחרים, כמו ירמיהו הנביא שה' שלח אותו לעשות שליחויות קשות, להוכיח את המנהיגים, והוא פחד, הוא לא רצה. אז הוא אמר לו, במלים שלי, 'אם לא תלך, אני אעשה שבאמת תפחד מהם'. ובאמת ירמיהו ניזוק לא מעט. אבל ה' הבטיח שלא יהרגו אותו, ובאמת לא הרגו אותו. יש מחלוקת אחר כך אם הוא נהרג במצרים או מת במצרים בסוף ימיו. אבל בכל המסלול שלו עד אז הוא עבר יסורים, כן, אבל הוא לא מת.

זאת אומרת שיש לנביאים נסיונות אחרים מהנסיונות של בני אדם רגילים. יונה הנביא היה לו נסיון, הושע היה לו נסיון, נסיונות לא קלים. ככל שכן אדם צדיק יותר, יש לו אחריות גדולה יותר ונסיונות גדולים יותר. הצדיקים שחיים גם בעולם הזה וגם בעולמות העליונים, יש להם נסיונות גם בעולמות העליונים, לא רק פה. זה לא מסובך פחות, זה מסובך יותר, אבל זה תפקיד. ואם בן אדם זוכה להיות צדיק וכזה צדיק שיש לו ענין בעולמות העליונים, אז הוא יתמודד, ה' יעזור לו, ירחם עליו, ישמור עליו, כמו שהוא שומר עליו פה ישמור עליו למעלה, כמו שיש לו מלחמה פה יש לו מלחמה למעלה. ככה זה.

מי שרוצה להתבשם מהנושא, תקראו את הספר 'שבחי הבעל שם טוב' או 'סיפורים של בית דין של מעלה', או את הפירוש שלנו, 'איש האלוקים', אפשר להוריד אותו חינם מהאתר, פירוש על 'שבחי הבעל שם טוב'. אז תבינו על מה אני מדבר, בנוגע לנסיונות בעולמות עליונים, כן? יש שמה נסיונות, ברור.

אז בענין הנראות, והענין של הערבות – מה החשבון? למשל, להבדיל, כן? בסדום ועמורה היה איזה חשבון – כמה צדיקים צריכים להיות כדי שלא יחריב את העיר? בסוף לא היה מה שצריך להיות, אז הוא חריב את העיר. אפילו אברהם אבינו הפסיק להתפלל כי הוא הבין שאין מה לעשות. זאת אומרת שיש איזה מספר, ויש בטח הנהגה מדויקת: מתי הכלל ניזוק, מתי הפרט שבתוך הכלל ניזוק, מה קורה אם יש שמה צדיק, הוא ניזוק בתחילה או לא ניזוק בכלל, כל מיני סעיפי סעיפים של הנהגתו יתברך שאנחנו לא יודעים, אבל זה קיים, כי ה' יתברך מנהל את העולם על ידי החכמה העליונה שלו, זה לא הפקר.

אין שום הפקר. הכל מדויק, וכשאדם יעלה למעלה אחרי מאה ועשרים שנה יראו לו את כל החשבון שלו ולמה קרה לו ככה ולמה קרה לו אחרת. הכל מדויק, רק שאנחנו לא יודעים באופן ברור מתי הפרט יכול להציל את כל הכלל או מתי הפרט ניזוק מהכלל. יש גם ענין של ראש הדור, אם הוא צדיק או לא, ואיך הדור, אם הדור צדיק או לא – מי משפיע על מי? מי גורם עונש למי? מבינים?

בקיצור, ה' יתברך יש לו הנהגה ברורה מאד, והוא מצווה עלינו, זו לא בקשה וזו לא המלצה, זה ציווי: לקיים את התורה והמצוות, "בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאַדְךָ" אתה צריך לאהוב את ה', זה ציווי, אתה צריך לשלוט ברגשות שלך, לעורר את האהבה שלך לבורא יתברך, את היראה שלך מהבורא יתברך. נכון, יש לך את זה בתוך נפשך האלקית המולדת, אבל אתה צריך לעורר את זה ולעבוד לפי זה ולחזק את זה.

אנחנו "ממלכת כהנים וגוי קדוש", תפקידנו לתקן עולם במלכות שד"י על פי התורה ומצוות ומעשים טובים פה בארץ ישראל. מה קורה כשעם ישראל נענש והוא לא עלינו בגלות?

גם שמה יש ערבות הדדית, גם שמה יש בחירה חפשית, גם שמה יש את החשבונות בשמים את מי להעניש, מתי, כמה ולמה, ומי לתת לו אולי עולם הזה אבל אין לו עולם הבא, לדוגמא. כן, לפעמים איזה רשע נותנים לו את המצוות שהוא עשה, את השכר עליהם בעולם הזה כדי שלא יהיה לו חלק לעולם הבא – ככה שבפשט אי אפשר להבין את הנהגתו יתברך.

אפשר להבין את הציוויים שלו, כן – מה מותר, מה אסור, לפעמים הוא גם מזהיר, כמו בפרשה, 'אם תעשה ככה, תקבל ככה'. אבל במציאות לא תמיד רואים שמי שעשה ככה קיבל ככה, בכלל לא, בגלל ההסתר פנים – כי אם היינו רואים את זה, אם כל פעם שכן אדם היה עושה חטא היה מקבל את העונש בו במקום, בסוף מהר מאד מתבטלת הבחירה. מי רוצה למות? אז אדם לא יחלל שבת, או אדם לא יעשה משהו שמתחייבים עליו מיתה, כי הוא רואה 'אה, הוא עשה את זה ומת בו במקום. לא, אני לא רוצה, אני לא עושה את זה', אם כי אנשים לפעמים מוכנים גם למות בשביל לעשות חטא. גם זה קורה, רחמנא לצלן. יש מהכל.

צריך להבין מה מטרת הבריאה ולמה ה' יתברך מדקדק עם החסידים ועם הצדיקים כחוט השערה – כי הוא רוצה שהם יהיו שלמים. לעתיד לבוא בעולם הבא, שזה העולם הנצחי, הוא לא רוצה שיהיו שם רשעים, לא – או שהאדם יעשה תשובה ויתקן הכל ויגיע לזה שיהיה צדיק שם ויוואו, "יְשַׁמַּח ה' בְּמַעֲשָׁיו", או שהוא יכחד, כי ה' לא רוצה שם רשעים.

והמצב הזה שאדם יכול להיות רשע ולעשות כביכול ככל העולה על רוחו – זה פה, זה בעולם הזה, בששת אלפי שנות התיקון. אחר כך זה נגמר, ה' לא רוצה לתת מקום לרע. בגאולה השלמה הוא שוחט ליצר הרע, נגמר היצר הרע הפרטי והכללי, הוא מבטל אותם, זהו.

אז לכן עכשיו זה הזמן. יש לנו עוד קצת זמן לחזור בתשובה שלמה, מאהבה ומיראה, מיראה ומאהבה, ללמוד את 'דרך עץ החיים', שנבין את מפת הקרב ונבין מה היצר הרע עושה לנו, ונוכל להלחם בו ולא לשמוע בקולו. ו"כי נפילתי קמתי" – ולא 'אם נפילתי אני אפול עוד' או 'אם נפילתי, אני אשבר ואז אין לי כחות ואני גמור'. לא. "אין שום יאוש בעולם כלל", אמר רבי נחמן. אנחנו אומרים: לא רק שאין יאוש – יש מלחמה, ואנחנו צריכים להלחם. בכל מצב בן אדם נלחם.

ראיתם חיילים במלחמה שנפגעו באיזו פגיעה, אפילו לא קלה? מיד כשהרגישו קצת טוב, חזרו לקרב. ככה צדיקים, "שָׁבַע יוֹפֵל צִדִּיק וְקָם". למה הוא צדיק? כי הוא קם, הוא ממשיך ונלחם. הוא לא נותן ליצר הרע שיגנוב לו את הנשמה, שיגנוב לו את התיקון, שיגנוב לו את החיים. לא. כל אחד עושה טעות. כל אחד עושה מיליון טעויות, כי אנחנו בני אדם. אבל צריך לקום ולהמשיך להלחם, לעשות

נחת רוח לאבא שבשמים, לא להתיאש אף פעם. היאוש, זה כפירה, זה ניתוק מההתחברות שלנו לבורא.

מי שמרגיש שהוא לא מחובר לבורא – שיעשה תשובה, שיפשפש במעשיו, אז הוא מתחבר. ברגע שכן אדם מתקן, מבקש סליחה – האור חוזר, ה' יתברך מאיר לו, מקרב אותו. אם בן אדם פגום מאד, הוא לא מרגיש כלום.

מה עושה בן אדם פגום מאד שלא מרגיש כלום אבל הוא רוצה להרגיש את קרבת ה'? הוא רוצה אבל הוא לא מרגיש – שיצחק לה', שיבקש, 'אבא שבשמים, תעזור לי. אני רוצה להרגיש את קרבתך, תרחם עלי'. ואם הוא יתפלל תפילה אמתית, מתוך עומק הלב – ה' ישמע לו, כי ה' רוצה לקרב את כולם.

'ככה וככה פגעי, פגמתי ואשמתי ובגדתי, עשיתי ככה וככה, תסלח לי. תן לי הזדמנות לעבוד אותך באמת' – ה' לא יתן לו הזדמנות? ודאי שיתן לו הזדמנות. אבל הוא צריך להבין את המצב, את מפת הקרב, ולבנות כלים מהר להמשך המלחמה. "כי נפילתי – קמתי", לא להשאר שבור וגמור ויוואו, כמה אני מסכן! לא, לא. "עֲזֹר וְחַדְּוֵה בְּמִקְמוֹ". אנחנו צריכים להיות "גִּבְרִי כַח עֹשֵׂי דְבָרָו לְשֹׁמֵעַ בְּקוֹל דְּבָרָו".

"גִּבְרִי כַח". מאיפה יהיה כח? מהשמים, ה' נותן כח, אדם צריך רק לעשות כלי. מה זה הכלי? הרצון. רצון אותיות צנו"ר – לעורר את הרצון לקרבתו, אף על פי ולמרות הכל, ולא משנה באיזה בוך הייתי ואיפה נפילתי ומה קרה לי ומה עשו לי. לא משנה כלום.

'אבא, תציל אותי, "אנא ה' הושיעה נא", זהו, לחשוב על שם הוי"ה, י' ה' ו' ה', ולהתפלל ולהתפלל – עד שה' פותח, פותח את הצנור של החיים, כי רשעים נקראים מתים, צדיקים נקראים חיים.

זה פותח את השפע האלקי, ואז אדם מרגיש 'אה, הנה חזרה לי הנשמה. אה, אני נושם עוד פעם. אה, אני מרגיש את ה' יתברך בלב עוד פעם'. למה לא הרגשתי? כי עשיתי שטויות. עכשיו שאתה מתקן, האור חוזר ללב. פלא פלאים!

לחיים! לחיים! לחיים!

**שנוזה כולנו להתחזק באמת בחודש אלול!
ולעשות תשובה, תשובה שלמה, תשובה לשם
שמים, תשובת כל העולמות כולם, תשובה תשוב
ה"א – עד שנצליח שה"א שזו השכינה תקום
מעפרה ותתיחד עם דודה יחוד דלא פסיק,
"ובא לציון גואל" במהרה ברחמים!**

לחיים! לחיים! לחיים!

**נא להפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל מקום
ובכל זמן לזיכוי הרבים, למען שמו באהבה!**

**שבת שלום וכל טוב סלה!
להתחזק בעבודתו יתברך.**

מתוך נפשי – ימי הסליחות, אתה מוכן?

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
י"ח אלול תשפ"ה

לעילוי נשמות הנופלים • לרפואת הפצועים • להחזרת החטופים • לשמירה על החיילים.

א. אין הדינים נמתקים אלא בשרשם. עד שלא מזהים את שורש הבעיה ומטפלים בו – הבעיה לא תיפתר.
ב. הגאולה היא השורש של נפילות רבות. לעתים היא מוסתרת מהאדם עצמו, אך גלויה לסביבתו.
ג. מי שמעוות את התורה מחריב את העולם.
ד. כל המלחמה היא על המוחין!

ה. מי שאיבד הזדמנות דקדושה נמצא בסכנת התדרדרות קשה, ר"ל.

ו. כאשר האדם נגוע הוא אינו מבחין בין טוב לרע.

ז. אם האדם יורד רוחנית – גם פרצופו משתנה בהתאם למצבו. וכן להפך: אם הוא עולה, פרצופו מאיר.

ח. בעבודתו ית' – או שאתה עולה או שאתה יורד. זה מה שקובע, לא הכותרות ולא הנוסחאות.

ט. בכל דור ודור ה' ית' שותל צדיקי אמת, על מנת שיתקנו ויצילו את הדור.

י. בעבודתו ית' אין קיצורי דרך. זו מלחמה לאורך כל החיים. "יש קונה עולמו בשעה אחת" – אמת, אך זה נדיר.

יא. צריך להתחזק מאד ב"סור מרע", במיוחד בדורנו.

יב. "חטאנו לפניך" – אתה מתכוון להשתנות לטובה?

יג. להגיע למצב של שברון לב בתשובה – הוא דבר מסוכן שאינו מתאים לנשמות דורנו. זאת עצת היצר להרוס את

האדם! תשובה עושים במהירות, באופן אמת, באופן ממוקד, בודקים איך נפלנו, בונים כלים ותובנות על מנת שלא

ניפול שוב – והעיקר להדבק חזרה בה' ית' בשמחה ובאהבה, שמהולה ביראה, אך לא בפחד מוגזם וביאוש.

יד. ככל שאדם או קהל חשובים יותר בשמים, כך היצר הרע הפרטי והכללי רודף אחריהם להשמידם, ר"ל. ה' ית' ישמור.

טו. ככל שאתה עולה, כך היה עניו יותר, ממש כלום. אחרת תמיד תהיה מטרה קלה ליצר הרע ולשליחיו לפגוע בך

קשות.

טז. שמירת הברית והקדושה, זהו אתגר ותיקון דחוף לדורנו! צריך להעלות את הרף ולא להוריד אותו.

יז. הרבי והחסידים – זו קומה שלמה ומשלימה והיא מגנה על כלל עם ישראל. ולכן יש לשמור עליה מכל משמר.

יח. הסתכל על עם ישראל ועל אתגריו, ובס"ד תבין את מפת הקרב: החולשות, החוזקות ומיכן יצר הרע הכללי

רוצה להכנס ולפגוע.

יט. ככל שסוף התיקון והגאולה השלמה מתקרבים, הסטרא אחרא משתוללת ומנסה בכל כחה לפגוע בקדושה,

בתורה וביסודותיה. היא לא תצליח!

כ. מי שאינו שומר כראוי על הצניעות ועל הקדושה, במחשבה, דיבור ומעשה – 'הענן פולטו' מחוץ למחנה הקדושה.

ושם ממתין לו עמלק. ר"ל.

כא. הפצת דע"ה ושירי אמת, שירי דא"ז, לכלל עם ישראל ולכלל העולם – צו השעה להמתקת הדינים מעל הפרט

ומעל הכלל, וזו סגולה בדוקה ליראת שמים ובס"ד לישועת ה' כהרף עין.

כב. ככל שהרף הכללי יורד, כך יש לשמור עוד יותר על שלום בית ועל הבניה הרוחנית של הילדים.

כג. זעקת הלב היהודי תפתח שערי שמים ויתעוררו רחמיו האין-סופיים של הקב"ה על עמו ועל שכינתו והוא יגאל

אותנו גאולה שלמה ברחמים במהרה!

לחיים! לחיים! לחיים! נא להתחזק בעבודתו ית' בדרך עץ החיים!

נא להפיץ את מעינות דע"ה בכל זמן ומקום לזיכוי הרבים, למען שמו באהבה!

לחיים! לחיים! לחיים! שנה טובה! שבת שלום וכט"ס!